

Художній світ роману «Замок» Франца Кафки: структура і поетика

Мнека Максим Віталійович, учень 9 класу гімназії № 9 Кіровоградської міської ради Кіровоградської області

- Учасник обласного конкурсу «Інсайти сьогодення від юних дослідників Кіровоградщини» у номінації «Зарубіжна література», грудень 2020 р. – I місце;
- Учасник Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук 2020/2021 – II етап I місце (відділення літературознавства, фольклористики та мистецтвознавства, секція: зарубіжна література)

Сфера наукових інтересів: IT-технології, сучасна європейська література, література модернізму, екзистенціалізму, інтелектуальні ігри

Студіювання присвячено цілісному і всебічному аналізу структур художнього світу роману Ф. Кафки «Замок».

Творчість Франца Кафки (Franz Kafka, 1883 – 1924), якого по праву називають найпарадоксальнішою фігурою доби модернізму, являє собою цілий етап у художньому відтворенні дійсності. Проза письменника відмічена появою нової проблематики та нового героя, багатством стилістичних засобів. Філософсько-художня проблематика творчості письменника виявляється в унікальному досвіді екзистенціального трактування та фіксації трагедії людської свідомості. Його твори сприймаються як глибоке тлумачення феноменів страху, влади і відчуження.

У нашій науковій розвідці ми намагались окреслити суть дефініції поняття «художній світ твору» та всебічно розглянути художній світ роману Франца Кафки «Замок» в усіх його неоднозначностях та протиріччях. У рамках проекту було розкрито доміанти творчої спадщини Ф. Кафки; досліджено основні структури художнього світу роману «Замок» та основні смислові коди художнього світу роману; виявлено риси абсурду, екзистенціалізму, антиутопії в художньому світі роману; проаналізовано риси індивідуального стилю австрійського письменника.

У своєму проєкті ми дійшли висновків, що роман Франца Кафки вражає не стільки синтезом реального і фантастичного, скільки розгорнутою всеохоплювальною метафорою: це міфологічна та світоглядна вертикаль, складні відносини у координатах «Небо-Земля», «Бог-людина», «Влада-народ»; це життя «маленької людини» в умовах страху, самотності, відчуження, це боротьба особистості проти жорстокої та непереборної сили бюрократичного молоху. Проста лаконічна мова, протокольний стиль розповіді підсилюють атмосферу жаху, безвиході, приреченості, нерозв'язаного конфлікту між індивідом та соціумом, між людиною та Богом, між особистістю та своїми внутрішніми демонами.